

[Udenrigsministeren.]

fund er et dynamisk samfund, og jeg erkender, at bestræbelsen må være at opretholde dynamikken i vort samfund. Jeg ved ikke, i hvilken udstrækning industrien vil komme ud for stagnation i sin eksport til fællesmarkedet. Hidtil har eksportudviklingen til fællesmarkedet for industriens vedkommende været ganske imponerende; det er også rigtigt, at med den fortsatte toldafvikling inden for fællesmarkedet, mellem fællesmarkedslandene indbyrdes og med den stigende gennemførelse af den ydre fælles told over for omverdenen vil vor industri komme ud for stigende vanskeligheder i sin fortsatte ekspansion.

Men når hr. Per Federspiel derudaf drager den håndfaste konklusion, at så bliver industriens situation efterhånden den samme som landbrugets, må jeg dog erindre om — det er tal, der allerede er nævnt i debatten — at vor industriekspansion, vor ekspansion i industrieksporten i særlig udstrakt grad har været over for vore EFTA-partnere, hvilket er naturligt, fordi det er det markedsområde, vi er medlem af. I dag er Sverige vor største kunde for industrivarer, og industrieksporten til de øvrige partnere inden for EFTA er steget, hvis jeg husker ret, med ca. 130 pct., siden EFTA blev etableret, og udgør nu et beløb, der er mere end dobbelt så stort som industrieksporten til Tyskland. Jeg er ikke sikker på, at de videre ekspansionsmuligheder i EFTA er udtømt, men jeg skal vende tilbage til det spørgsmål om lidt.

Det, jeg gerne vil understrege, er, at den konklusion forekommer mig overraskende, hvis industrien skulle stille sig på det standpunkt, at man ville acceptere en dansk enegang ind i fællesmarkedet, som måtte betyde udmeldelse af EFTA og dermed genindførelse af de toldsatser over for industrivarerne i de øvrige EFTA-lande, som i kraft af EFTA-aftalen er blevet afskaffet. Jeg er bange for, at industriens tab i så fald ville komme til at andrage meget store beløb, og jeg tror derfor, industrien ville overveje det adskillige gange, før den alvorligt ville tilråde regeringen at søge at gå ind i EEC, uden at man fik en ordning med de øvrige EFTA-lande.

Hr. Per Federspiel og andre var inde på tidspunktet for, hvornår vi kunne blive medlemmer af fællesmarkedet, forudsat den

positive udvikling, som vi håber og venter finder sted, og mente, at det var lidt pessimistisk med den vurdering, jeg havde givet, og den vurdering, statsministeren havde givet. Det kan man måske sige; jeg mener, at vurderingen er ret realistisk; men jeg vil ikke udelukke, at der kan ske en politisk udvikling i Europa, som betyder, at der åbner sig muligheder for en hurtigere markeds-mæssig udvikling end den, der i øjeblikket er udsigt til. Den vurdering, som vi har anlagt, bygger på de oplysninger, vi indtil nu har kunnet få om, hvordan man ser på det i de forskellige lande.

Hr. Per Federspiel tilrødede regeringen at begynde at se sig om efter de embedsmænd m. m., som skal ansættes i fællesmarkedet, når vi til sin tid bliver medlem, og jeg erkender, at det naturligvis er et problem, som, når medlemskabet nærmer sig, må rejse sig for os. Jeg tror, det bliver vanskeligt for Danmark at afse tilstrækkeligt kvalificerede folk til de poster inden for fællesmarkedet, som vi ifølge en vis proportional repræsentationsret må formodes at skulle besætte. Jeg vil derfor være meget interesseret i, om der i hr. Per Federspiels bemærkninger lå en tilkendegivelse af, at vi kunne drøfte en vis udvidelse af den danske embedsstand med henblik på en optræning til de funktioner, som vi i givet fald skal overtage i fællesmarkedet. Jeg skal garantere for, at vi har god brug for adskilligt flere embedsmænd i udenrigsministeriet, så det er ikke sådan, at de vil blive ledige og gå og dandere den. Der skal nok være arbejde til dem.

Hr. Per Federspiel sagde endelig i sine slutbemærkninger, som var bevægende, at det politiske indhold i Fællesskabet må mødes positivt. Det er jeg helt enig i. Jeg er derimod ikke helt enig i hr. Per Federspiels vurdering af, hvorledes det er gået med det overnationale i fællesmarkedet, og selv om det er svært at vide nøjagtigt, hvad indholdet i det kompromis, man lavede i januar måned i fællesmarkedet, går ud på på dette punkt, så tror jeg ikke, vi skal regne med, at den politiske betænkelighed, som nogle har haft over for det overnationale, er helt bortvejret.

Det er rigtigt, som hr. Per Federspiel siger — og det tror jeg også jeg sagde i min redegørelse — at sådan som udviklin-